

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Uro/1/2017
Identifikačné číslo spisu:	1016200350
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočíčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1016200350.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci návrhu navrhovateľky U. S., rod. B., bytom v I., X., štátnej občianky W., na uznanie cudzieho rozhodnutia o rozvode manželstva s X. S., bytom F., XXXX Vitznau, t. č. bytom W., XXXX Root, B., štátnym občanom B., o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. mája 2016 č. k. 3Cudz/7/2016-21, takto

rozhodol:

Uznesenie p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „krajský súd“) v záhlaví označeným uznesením zastavil konanie o návrhu navrhovateľky na uznanie cudzieho rozhodnutia - rozsudku o rozvode manželstva navrhovateľky (štátnej občianky W.) s X. S. (štátnym občanom B.), vydaným Obvodným súdom Luzern - Land, označeným „FAM 09“. V odôvodnení uznesenia uviedol, že dňa 3. 3. 2016 mu bol doručený návrh navrhovateľky na uznanie predmetného cudzieho rozhodnutia o rozvode manželstva, nakoľko však návrh neobsahoval náležitosti požadované Dohovorom o uznávaní rozvodov a zrušení manželského spoluzitia (vyhl. ministra zahraničných vecí č. 131/1976 Zb.) a zákonom č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 97/1963 Zb.“), uznesením z 10. marca 2016 č. k. 3Cudz/7/2016-18 vyzval navrhovateľku, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia doplnila svoj návrh spôsobom a v rozsahu vymedzenom vo výroku uznesenia a zároveň ju poučil, že konanie v prípade nesplnenia výzvy v určenej lehote zastaví. Na predmetné uznesenie, ktoré bolo doručené navrhovateľke prostredníctvom pošty dňa 21. marca 2016, navrhovateľka v lehote určenej súdom nereagovala a teda vady návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia neodstránila, preto krajský súd ako súd prvej inštancie, ktorého funkčná príslušnosť na vydanie rozhodnutia o uznaní cudzieho rozhodnutia vyplýva z ust. § 68a písm. a/ zák. č. 97/1963 Zb., konanie podľa ust. § 68c ods. 3 citovaného zákona zastavil.

2. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka (ďalej aj „odvolateľka“) odvolanie. Žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V

odvolaní okrem iného uviedla, že „nie je jej jasné, prečo súd konanie zastavil a prečo by mala dopĺňať návrh o listiny, ktoré boli súdu doručené spolu s návrhom a to aj s požadovanou apostillou“.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a naň oprávnenou osobou, dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, preto odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), potvrdil.

4. Podľa ust. § 68c ods. 2 zák. č. 97/1963 Zb., navrhovateľ je povinný k návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia pripojiť:

- a/ originál alebo úradne osvedčenú kópiu cudzieho rozhodnutia v plnom znení,
- b/ potvrdenie príslušného cudzieho orgánu o právoplatnosti alebo vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia alebo o tom, že rozhodnutie už nemožno napadnúť riadnym opravným prostriedkom,
- c/ listinné dôkazy o tom, že nie je daná prekážka uznania uvedená v § 64 písm. d/, alebo vyhlásenie druhého účastníka, že na jej skúmaní netrvá,
- d/ úradne osvedčené preklady pripojených listín do cudzieho jazyka.

5. Podľa ust. § 68c ods. 3 zákona č. 97/1963 Zb., súd vyzve navrhovateľa, aby neúplný návrh v určitej lehote nie kratšej ako 15 dní doplnil. Ak napriek výzve súdu návrh neopraví alebo nedoplní a pre tento nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd konanie zastaví. O tomto následku musí byť navrhovateľ poučený.

6. Po preskúmaní veci z hľadiska a v rozsahu odvolacích námietok navrhovateľky (§ 379 a § 380 C. s. p.), odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka nepripojila k návrhu všetky zákonom vyžadované listiny uvedené v cit. ust. § 68c ods. 2 zák. č. 97/1963 Zb. a to najmä originál alebo úradne osvedčenú kópiu cudzieho rozhodnutia v plnom znení, ktorá je podstatná pre posúdenie splnenia podmienok uznania cudzieho rozhodnutia. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že neobstojí odvolacia námietka navrhovateľky, že ju súd prvej inštancie nezrozumiteľným spôsobom vyzval na odstránenie väd návrhu, pretože z výrokovej časti uznesenia z 10. marca 2016 č. k. 3Cudz/7/2016-18 jasne a zreteľne vyplýva, akým spôsobom má navrhovateľka vady návrhu odstrániť, keď napr. v bode 2 výrokovej časti uznesenia sa výslovne uvádza, že navrhovateľka má doplniť návrh o „originál alebo úradne osvedčenú kópiu cudzieho rozhodnutia (ktoré navrhuje uznať) v plnom znení s úradne osvedčeným prekladom, opatrené apostillou“. Napriek uvedenej skutočnosti navrhovateľka súdu originál alebo úradne osvedčenú kópiu rozsudku o rozvode manželstva s X. S. v lehote 30 dní od doručenia uznesenia z 10. marca 2016 nedoložila. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že dorúčením preloženej kópie listu adresovaného navrhovateľke, obsahom ktorého je oznámenie advokátskej kancelárie KUMMER BOLZERN & PARTNER, so sídlom vo Švajčiarskej konfederácii, (pravdepodobne právneho zástupcu navrhovateľky v konaní o rozvod manželstva) o tom, že jej táto advokátska kancelária v prílohe listu zasiela „originálne vyhotovenie rozsudku o rozvode manželstva z 22. septembra 2008“, si navrhovateľka bez toho, aby súdu doručila aj originál alebo osvedčenú kópiu rozsudku o rozvode manželstva, nesplnila povinnosť, ktorá jej bola uložená v bode 2 výrokovej časti uznesenia z 10. marca 2016 č. k. 3Cudz/7/2016-18. Súd prvej inštancie teda správne rozhodol, keď zastavil konanie v zmysle cit. ust. § 68c ods. 3 zák. č. 97/1963 Zb. (potom, čo navrhovateľku riadne o následkoch nesplnenia výzvy v určenej lehote poučil), preto najvyšší súd ako súd odvolací, odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako súdu (v tomto prípade) prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil konštatujúc, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia správne uviedol, že rozhodnutie, ktorým konanie zastavil, netvorí prekážku právoplatne rozsúdenej veci, preto navrhovateľka môže „riadne doplnený a doložený návrh podať opätovne“.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.